

Folketinget, levner baade Statskassen og Producenterne og til Dels ogsaa Konsumenterne en god og sund Tilstand. Naar det tages i Betragtning, at den Moderation, der gives nu, kun gælder i 5 Aar, saa ligger det meget nær, at man, naar de 5 Aar ere gaaede, atter tager Spørgsmaalet op til Behandling og overvejer, om Moderationen atter da skal forlænges, eller om man da skal stride til de 10 Aar, som man i Loven af 1891 har stræbt henimod.

Jeg skal i Forbindelse hermed komme med nogle faa Bemærkninger lige over for det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), som saa stærkt fremhævede, at det, der ved Regeringens Forslag egentlig var tilfaldet, var at skabe et Monopol. For mig er det ikke noget kriminelt, at der skabes Monopoler. Jeg kan, set fra et finansielt Standpunkt og set fra et statsøkonomisk Standpunkt, meget godt forstaa mig med Monopoltanken, jeg kan bele den Betragtning, at man, naar man har et Tobaksmonopol, har en sikker og god Afgang til en Statsindtægt, som kan beherskes, og som er af den Bestaafenhed, at der ikke kan gøres mange Indvendinger imod den. Jeg har endvidere den Betragtning, at man med et Brændevinsmonopol, Tilvirkning af Spirit, ogsaa vil kunne komme særlig langt og til en overordentlig tilfredsstillende Løsning. Naar der her er Tale om Øltilvirkning, har jeg ikke bragt en gennemført Monopolisering i Forslag, det er kun inden for en meget begrænset Ramme, jeg har draget visse Grænser, som skulle beskytte den mindre Tilvirkning, og det er ogsaa af andre ærede Medlemmer her i Salen forekommer det mig, blevet tilstrækkelig paavist, at disse mindre Virksomheder, som jeg ikke nu atter skal drage frem, kunne tjene en særskilt Støtte. Naar det samme ærede Medlem mente, at det var saa overordentlig forkasteligt, at der blev givet disse smaa Bryggerier et Tilskud, og kaldte det et direkte Tilskud fra Staten, saa vil jeg meget mere sige, at det er et indirekte Tilskud, en mindre Øbelse der forlanges af dem. Og, naar det ærede Medlem opgav det i Dre og anførte for enkelte Bryggeriers Vedkommende Moderationen pr. Ld. Øl at være 25—27 Ø., saa forekommer det mig netop at være en Paavision af, hvor overordentlig lille den Moderation er, der her igennem skal ydes. — Naar det ærede Medlem fremhævede, at der skulde eksistere en Forskel mellem den Begunstigelse, der var tiltænkt Bryggerierne, og Brænderierne, saa forekommer det mig rigtig nok, at Bevistet for Forskellen aldeles udeblev, i det mindste vil jeg ikke sat i, hvori denne store Forskel

skulde ligge. — Det ærede Medlem dvælede ogsaa, skønt overmaade flygtigt, ved den Betragtning, at man tidligere gennem Ølbeskatningen havde villet hemme Drifkeriet. Jeg skal heller ikke komme langt ind paa denne Betragtning. Jeg vil blot tillade mig at spørge, om Ølstatloven af 1891 — det ser man af Forhandlingerne — tog særskilt Sigte paa at hemme Drifkeriet, om den opnaaede sin Hensigt, og om den overhovedet kan siges at have været et virksomt Middel til at staffe det frem, som jeg med Hiertallet i denne Sal ønsker, nemlig en bedre Brændevinsbeskatning? Det maa dog vistnok besvares benægtende. Virkningerne ere hidtil udeblevne. Ølstatloven af 1891 er en udmærket Lov, konstrueret med særlig Sagskundskab, og har som Beskatningslov virket ganske fortrinligt. Dens Bestemmelser have vist sig at være vel gennemtænkte og vel forberedte, men i Retning af at hemme Drifkeriet eller at fremkaffe en Brændevinslov har Ølstatloven desværre været uden Virkning. Jeg tror ogsaa, at hvad enten man gaar til 7 Kr. eller 9 Kr. eller 10 Kr., vil det — jeg beklager det — være en forvindende Virkning, man ser herigennem med Hensyn til Nydelser af Brændevin. Vin eller hvilke som helst andre alkoholholdige Drikke. Jeg tror, det er ad andre Veje, man skal fremfalde en Lovgivning paa Brændevinsbeskatningens Omraade, men jeg skal ikke komme ind herpaa ved denne Beslighed.

Angaaende de store Bryggerier, vil jeg endnu kun tilføje, at jeg ser saaledes ved Sagen, at de ikke kunde stride til en Nedsettelse af Prisen i disse Aar, hvor netop Afgørelsen af Ølstatens Størrelse hang over Hovedet paa dem. Naar det ærede 6te Medlem for 2den Kreds med Hensyn til Gamle Carlsberg pegede paa eller syntes at mene, at det var en Bestyrelses-Beslutning, der var taget med Hensyn til ikke at forhøje Prisen, men at det ikke var Bestyrelsen i den Forstand, at Carlsbergfondens egentlige Bestyrelse ogsaa var impliceret i denne Afgørelse, skal jeg efter det Rendskab jeg har, bemærke, at ogsaa Carlsbergfondens Bestyrelse har været enig og formodentlig endnu er enig i de Beslutninger, der ere tagne om ikke at forhøje Priserne. Naturligvis er den Slags Beslutninger, som jo ikke bero paa nogen som helst Kontrakt eller bindende Aftale med Regeringen, men som ere tagne inden for Bestyrelsens egne Rægger, ikke bindende længere, end vedkommende Bestyrelse selv vil og kan; men det har dog for mig i det mindste ikke saa lidt Betydning, hvilke Veje der ere valgte, og hvad man kan vente sig i den nærmeste Fremtid. Jeg skal altsaa atter